

Bölücü Terör Örgütü

– Mehmet ÖZMEN · 18 Kasım 2010

Bilgi ve belgelerinden yararlandığım Avukat Birsen Ülkü Özmen ve Batu Han Çolak'a sonsuz şükranlarımı sunuyorum. Bölücü Terör Örgütü son olarak Kütahya Dumlupınar Üniversitesinde genç bir Üniversite Öğrencisini şehit etmiş ne acıdır ki yandaş ve kartel medya bu durumu "sağ ve sol çatışması" şeklinde anlatma alçaklığına düşmüş ve toplum bu duruma sessiz kalmıştır. Üniversite öğrencisi Hasan Şimşek'e Cenabı Haktan rahmet diliyorum. Bölücü Terör Örgütü PKK'ya yönelik yapmış olduğum bu araştırma gerek günümüzü gerek geçmişi anlama noktasında önemli bir katkı sağlayacaktır. PKK Terör Örgütü bütün yönleri ile ele alınmış ve kapsamlı bir değerlendirme yapılmıştır. Türkiye 1984'ten bugüne kadar bölücü teröre binlerce şehit vermiş, binlerce insanımız yaralanmış ve bu kayıplar devam etmektedir. Can kaybının yanı sıra terörün yoğun olduğu bölgelere kimi zaman kamu hizmeti dahi götürülemediği. Bölücü terörün Türkiye'ye verdiği ekonomik zararın ise yüz milyar doların üzerinde olduğu tahmin edilmektedir.

Bölücü terör örgütü PKK'nın Türkçe karşılığı 'Kürdistan İşçi Partisi'dir. PKK harfleri terör örgütünün Kürtçe adının kısaltmasıdır (Partiya Karkerên Kurdistan). Bu yüzden PKK kısaltması yerine Türkçe KİP kısaltmasını kullanmak daha mantıklı görünmektedir. Fakat gerek medyada, gerekse de yıllardan beri kamuoyunda bu kısaltma kullanılmadığı için çalışmamızda bölücü terör örgütünün kısaltması 'PKK' olarak kullanılacaktır.

Türkiye'de bölücü terörün (PKK) başlangıcı, ilk terörist eylem baz alındığında 1984 yılı, yakalanan örgüt mensuplarının ifadelerinden yola çıkılarak örgütlenme girişimlerine bakıldığında ise 1978 yılı olarak görülmektedir.

PKK terörü eylem bazında incelendiğinde, 1970 yılından önce örnek verilebilecek bir olay görülmemektedir. Ancak bu durum PKK'nın 1980'li yılların başından itibaren ortaya çıktığı yargısını da meşrulaştırmamaktadır. Çünkü PKK 1980'li yılların başından itibaren ortaya çıkmamıştır. PKK terörünün ortaya çıkışını 1970'li yıllar ve daha öncesinde değerlendirmek PKK'nın gelişim sürecinin net bir şablonda ortaya çıkmasına ışık tutacaktır.

Bu kapsamda bir terör örgütünün doğuş evresini iyi kavramak gerekmektedir. Dünya üzerinde binlerce terör örgütü doğmuş, gelişmiş ve son bulmuştur. Dünyadaki terör örgütlerinin en önemli ortak noktası belirli bir siyasi amaç çerçevesinde hareket etmesidir. Bu görüşün eylem bazında terörizm odaklı bir boyut kazanması, terör örgütlerinin beslendiği fikrinsel odakların sapkınlığıyla mümkündür.

PKK terörü aşırı Kürt milliyetçiliğine dayanmaktadır. Amacı; Türkiye topraklarını içine alan bir alanda sözde Kürt devletini ilan etmektir. Bu devletin yönetim şeklinin ise Marksist-Leninist bir çizgide olacağı

savunulmaktadır. Bölücü terör örgütünün kendi içindeki mantıksızlığı burada başlamaktadır. Hem etnik milliyetçilik yapıp hem de Marksist-Leninist olmak gerçekten büyük bir başarıdır!

Son yıllarda (bilhassa 2005 yılından itibaren) Türk kamuoyunda çeşitli zaman ve aralıklarda bölücü terör örgütü hakkında önemli tartışmalar yapılmaktadır. Bu tartışmaların genel seyrine bakıldığında oldukça ilginç argümanlara rastlanmaktadır. Bu argümanlar arasında, söz konusu terör eylemlerini görmezden gelen ve kendilerini aydın olarak nitelendiren kişilerin, terör örgütünün tezlerini meşrulaştırmaya çalıştıkları özellikle göze çarpmaktadır.

Bu çerçevede Türkiye'deki bazı aydınlar (!) PKK'nın ortaya çıkmasına sebep olarak 1980 Askeri Darbesi'ni göstermektedirler. Bu darbe neticesinde 1980 darbesinin katı ve sert yönetimin Kürt kökenli vatandaşlara büyük zararlar verdiği, bunun sonucunda da PKK'nın doğduğu iddia edilmektedir. Bu iddia terör örgütünü bir noktada haklı çıkaran yanlış bir iddiadır. Bu yanlış sav, aslında PKK terörünü haklı çıkarma çabasından başka bir şey değildir.

Tüm bu çarpıtmaların aksine PKK'nın gerçek manada oluşmaya, doğmaya başlaması 1968 yılındadır. PKK terör örgütünün tüzüğünün incelenmesi de, bu tarihi kanıtlanabilir bir zemine çekmektedir.

PKK'nın sözde tüzüğünde şu metin bulunmaktadır:

"Kürdistan'da son otuz yılın ideolojik-politik gelişmelerine ağırlıklı olarak PKK'nin yürüttüğü halk özgürlük eğilimi damgasını vurmuştur. PKK, 1968 dünya devrimci gençlik çıkışının Türkiye üzerinden Kürdistan'a ve Kürt gençliğine ulaşması hareketidir. Kürdistan'daki isyanlarla ilgili olmakla birlikte Türkiye devrimci gençlik hareketi içinde doğmuş ve gelişmiştir."

PKK'nın sözde tüzüğündeki ifadeler argümanımızı güçlendirmektedir. İşte bu noktadan hareketle PKK'nın ilk filizlenmelerini 1968 yılında başlayan gençlik hareketlerine bağlamak mümkündür. O dönemin aşırı sol gruplarının terörsel eylemleri "hedefe ulaşmak için temel araç" olarak nitelendirmeleri, terörizmin tüm Türkiye'yi etkisi altına almasına sebep olmuştur. 1968 yıllarında başlayan öğrenci hareketlerinin terör eylemlerine dönüşmeleri çok uzun sürmemiş, bu öğrenci hareketleri aşırı sol ideolojilerin etkisiyle Türkiye'yi buhranlı yıllara sevk etmiştir.

Türkiye'de, 1960'lı yılların son dönemlerinde sayıları oldukça artan aşırı sol eksenli terör gruplarının içerisinde yer alan Kürt orijinli örgütler 1984'e kadar eylemlerini diğer terör grupları içerisinde sürdürmüşler ve bir süre sonra PKK'da birleşmişlerdir.

PKK terörü 1984 yılındaki Şemdinli ve Eruh saldırılarıyla somut olarak eyleme geçmiştir. 1984'ten, aslı itibariyle 1968'lerin başından itibaren ülkemizde faal olma çabasında olan bu örgütün, 2000'li yıllarda dahi kendini yaşatması önemli bir durumdur. Bu kendini yaşatma olayı dolaylı yollardan da olsa,

toplumda sürekli bir tehdit oluşturmuştur. İşte bu huzursuzluk kaynağı sapkın ideolojilerin gençliğimize enjekte edilmesi ne yazık ki günümüzde de son hızıyla devam etmektedir.

A. 1968-1990 ARASI PKK TERÖRÜ ve BÖLÜCÜ TERÖRÜN GELİŞİM SÜRECİ

PKK'nın filizlenmesi 1968 gençlik hareketlerine dayanmaktadır. PKK terör örgütü, 1970'li yıllarda THKP-C ve DEV-GENÇ terör örgütleri içerisinde faaliyet gösteren birkaç öğrencinin sıradan ev sohbetleriyle başlamıştır. Sohbetler neticesinde bu örgütlere mensup teröristler PKK'yı ciddi anlamda güçlendirme, yapılandırma çalışmalarını organize etmeye başlamışlardır. 1980 darbesine kadar yapısal bir bütünlüğe ulaşamayan örgüt, daha sonraları ortaya çıkan iç ve dış desteklerle kendini geliştirmiş ve terör eylemlerini yoğunlaştırmıştır.

12 Eylül 1980 darbesi sonrasında oluşan ortam PKK'nın işini kolaylaştırmıştır. 1980'den önce devletin ve milletin bütünlüğüne karşı faaliyetle bulunan anti-millî terör örgütlerinin bir anda güçlerini kaybetmesi, lider kadrolarının yakalanması ya da yurt dışına kaçması, Marksist-Leninist çizgideki terör örgütlerinin etkilerini kaybetmesine zemin hazırlamıştır. Aynı ideolojiden beslenen terör örgütlerinin birer birer yok olması da PKK'nın gelişimine büyük katkı sağlamıştır.

Askeri darbe sol terör örgütlerine büyük darbe indirmiş, Türkiye'deki 'aşırı sol' olarak nitelendirilen kesimi bitirme noktasına getirmiştir. Türkiye'de aşırı solun tükenme noktasına gelmesi, bölücü terör örgütünün hiçbir sol grupta mücadele etmeden kendini anlatmasına olanak vermiştir. Öte yandan terör gruplarının içerisindeki Kürtçü kişiler de kendilerini ifade edebilmek için PKK'yı uygun görmüşler ve örgütlenmesine katkıda bulunmuşlardır.

1980 darbesi öncesinde sol gruplara mensup olup, aynı zamanda Kürtçü fıkriyata sahip olan kişiler, PKK'nın yaygınlaşmasıyla birlikte güçlerini bu örgüt üzerinde birleştirmişlerdir. 80 öncesinin DEV SOL'u, DEV YOL'u adeta PKK ile birlikte yeniden hayata dönmüştür.

1970'li yıllarda filizlenmeye başlayan PKK, 1980 darbesinden, diğer sol terör gruplarına nazaran, asgari düzeyde etkilenerek örgütsel çalışmalarını hızlandırmıştır. Bu çalışmaların birçok dış devlet tarafından desteklenmesi, zamanın istihbarat güçlerinin gözünden kaçmış ve etnik tabanlı terörün doğmasına adeta zemin hazırlanmıştır. Hâlbuki PKK'nın Doğu ve Güneydoğu'da halka yönelik propaganda ve eleman temini faaliyetlerinde istihbarat güçlerinin yapacağı tespitler, bu örgütün ölü doğmasına zemin hazırlayacaktı.

Terör örgütü PKK'nın örgütsel çalışmalarından sonraki ilk hedefi de geniş halk kitlelerinin desteğini alabilmek olmuştur. Bunun sağlanabilmesi için de "Türkiye Cumhuriyeti devletinin Kürtleri ezdiği, onların temel hak ve özgürlüklerini engellediği, Kürtlere zulüm yapıldığı" yönünde kara propagandalara başlanmıştır. Bu süreçlerde Türkiye Cumhuriyeti Devleti haritasının değiştirilerek Doğu ve Güneydoğu Anadolu'nun da bir bölümünü içine alan sözde Kürdistan'ın kurulması öncelikli propaganda faaliyeti

olmuştur.

Abdullah Öcalan ve PKK

Bölücü terör örgütünün kurucusu olarak 'bebek katili' sıfatını fazlasıyla hak eden Abdullah Öcalan, 1947 yılında Şanlıurfa'nın Halfeti İlçesi'ne bağlı Ömerli Köyünde dünyaya gelmiştir. Kimi iddialara göre, anne tarafı Türk, baba tarafı Suriyeli bir Ermeni olan Öcalan'ın gerçek adı da 'Artin Agopyan'dır. Yine bu iddialara göre bu adını yıllarca gizlemiş ve Ermeni kimliğini hiçbir zaman ön plana çıkarmamıştır.

1969'da Ankara Tapu Kadastro Meslek Lisesini 'iyi' dereceyle bitirmiş, Temmuz 1969'da Diyarbakır Tapulama Müdürlüğüne atanmıştır. Ekim 1970'de İstanbul Bakırköy Tapulama Müdürlüğüne tayin edilmiştir. 1971'de Bakırköy'de çalışırken İstanbul Hukuk Fakültesi'ni kazanmıştır. Şanlıurfa ili Halfeti İlçesi Askerlik Şubesinde son yoklama çağrısı çıkmışken 2 Ağustos 1971 tarihinde 'öğrenci' olduğunu bildiren yazıyı gönderince askere alınmamıştır. 1971'de Ankara Üniversitesi Siyasal Bilimler Fakültesi'ne yatay geçiş yaptı. Öcalan SBF'den başlayan (Mahir Çayan ve arkadaşlarının Kızıldere'de güvenlik güçlerince çatışmada öldürülmeleri üzerine) boykot ile Doğu Perinçek ve arkadaşlarınca çıkarılan "Şafak Bildirisi" adlı dergiyi dağıtmak suçundan gözaltına alındı (7 Nisan 1972) ve tutuklandı. Öcalan 7 ay Mamak Cezaevi'nde kaldı. Öcalan gösteriler sırasında, "sol kolunu havaya kaldırarak, bağımsız Türkiye diye bağırması", hatta tanık öğrencilerce, "grubun elebaşısı olduğu ve boykotta büyük çabası görüldüğü" ifade edilmiştir. Savcılık (Yzb. Baki Tuğ), haklarında önce en ağır cezayı istemesine rağmen (toplam 22 öğrenci idiler), Öcalan'ı serbest bırakmış (24 Ekim 1972), SBF Yönetim Kurulu da ona en hafif cezayı (15 gün okuldan uzaklaştırma) vermiştir. Öcalan'a 1971-1975 arasında fakültede iken Maliye Bakanlığı bursu bağlanmıştır. Fakülte ile öğrencilik ilişkisi 1984 yılına kadar sürmüştür. (1)

Bu zaman diliminde İstanbul DDKO'larına üye olan Öcalan, burada yürütülen seminer çalışmalarına katıldı ve ilk konuşmalarını yaptı. Kendi ifadesine göre, ana fikirde anlatımı da "Kürt devleti neden olmasın?" idi. Kimsenin ağzına almadığı bu fikri Öcalan'a göre kendisi tek başına dile getiriliyordu. O günlerde saygıyla yâd ettiği iki kişiden birisi Hikmet Kıvılcımlı diğer ise Mahir Çayan'dır. Özellikle THKP-C'nin önde gelen üç ismi Mahir Çayan, Yusuf Küpeli ve Sinan Kazım Özüdoğru'nun toplantısında "Mahir'in cesur bir biçimde Kemalizm ve Kürt meselesi üzerine yaptığı konuşmadan çok etkilendiğini" ifade etmektedir. Cesurca konuşmalar yapan Çayan'ın Öcalan'ı etkileyen en önemli düşüncesi "devrimci şiddeti ele almakta çekinmemesi gereken örgüt" üzerine olan fikirleriydi. Çayan'ın öngördüğü, ifadesini Marksizm'de bulan, silahlı propagandanın devrimci mücadeleye etkisi, daha sonraki yıllarda Öcalan'ın şiddet uygulamasında ve bunu meşrulaştıran teorik yaklaşımlarında da bir hayli etkili olacaktır. (2)

1974 yılında Ankara Yüksek Öğrenim Derneği (AYÖD) isimli gençlik organizasyonu içerisinde faaliyet gösteren Abdullah Öcalan, Kesire Yıldırım (Öcalan), Haki Karaer, Cemil Bayık, Kemal Pir isimli şahıslar Ankara'nın Tuzluçayır semtinde yaptıkları bir toplantıyla PKK'nın temelini atmışlardır.

Teröristbaşı Abdullah Öcalan ise PKK'nın kuruluşunu şöyle ifade etmektedir:

"...Grubumuzun ilk şekillenışı 1973 baharıdır. Kürdistan adına anti-sömürgecilik temelinde iş yapma açıklamasını, 1973 Nevruz'unda yaptım."

PKK'nın ilk şekillenmesini bu şekilde ifade eden Abdullah Öcalan, daha sonraları 27 Kasım 1978 tarihinde terör örgütünün ilk manifestosunu yayınlayacak ve özellikle Güneydoğu Anadolu'dan topladığı yandaşlarıyla ilk büyük çaplı toplantısını gerçekleştirecektir.

1979 yılında PKK terör örgütü kurucularından Merkez Komite Üyesi Şahin Dönmez güvenlik güçlerinin operasyonları sonucunda yakalanmıştır. Şahin Dönmez'in yakalandıktan sonra yaptığı samimi itiraflar, kurulma aşamasında olan PKK terör örgütünü oldukça zorlamıştır. O güne kadar terör örgütü hakkında çok az şey bilen güvenlik güçleri, terör örgütünün parti program ve tüzüğünü ele geçirerek örgüt hakkında önemli bilgilere sahip olmuşlar ve örgütün birçok gizli ilişkisini ve militanını yakalamışlardır. (3)

Öte yandan PKK, kendi adına eylemlerine başladığı yıl olan 1976'dan, 12 Eylül 1980 askeri müdahalesine kadar politik amaçlı 354 Öldürme, 366 yaralama olayının sorumlusudur. (4)

Abdullah Öcalan bu gelişmeler üzerine aynı yıl Suriye'ye geçmiştir. Öcalan'ın Suriye'ye geçişini sağlayan Talabani ve KGB bölge şefi Anthony Primmokov ve Şam yönetimi, Öcalan'ı FKÖ ile tanıştırdı. PKK'ya eğitimi ise Suriye kontrolündeki FKÖ'lü gruplar tarafından yaptırıldı. (5) Öcalan daha sonra da Suriye üzerinden Lübnan'a geçmiştir. (6)

1984 yılına kadar Irak, Filistin, Rusya, İran, Suriye ve Lübnan'ın destekleriyle eleman temini, örgüt propagandası, silah temini, para transferi ve örgütlenmesini gerçekleştirmiştir.

Aynı zamanda Türkiye içerisinde faaliyetlerine hız veren PKK terör örgütü, 1980'li yılların başından itibaren ASALA terör örgütü ile ortak çalışmalar yapmaya başlamıştır. Özellikle ASALA'nın uzman olduğu bombalama, suikast gibi eylemlerin planlanmasına ve PKK kadrolarının bu yönde eğitimine hız verilmiştir. 1983 yılına gelindiğinde ASALA PKK ile birleşme kararı almış ve kanlı eylemlerini bu örgüt üzerinden yürütmüştür. PKK, ASALA'nın da kendi saflarına katılmasıyla Türkiye içinde terör eylemlerine girişebilecek güce erişmiştir.

Marksist-Leninist ideolojiyi temel alan PKK, Doğu ve Güneydoğu Anadolu'yu da kapsayan Suriye-İran-Irak üçgeni içerisindeki topraklar üzerinde ayrı bir devlet veya federatif yapı kurma amacıyla etnik kimliği temel alan bir hareket başlatmıştır. Terör örgütü PKK ilk başlarda yöre halkı tarafından fazla tasvip edilmemiştir. Ancak zamanla örgütün yoğun şiddet uygulamaları ile halkı sindirmesi, çok iyi örgütlenmiş bir propaganda faaliyeti yürütmesi, en önemlisi bölgenin arazi ve iklim şartlarının etkisi, sosyal-ekonomik birçok eksikliğin istismara açık olması ve ayrıca güvenlik kuvvetlerinin yaptığı birtakım hatalar, zaman içerisinde PKK lehine bir temel oluşmasına neden olmuştur. (7)

PKK'yı Eğiten ve Destekleyen Ortadoğu Ülkeleri

Örgütün kuruluş aşamasındaki eleman kadrosu silahlı bir örgütlenme içerisine girmiş ve 1979 yılında, Lübnan'da bulunan Yaser Arafat'ın liderliğindeki Filistin Kurtuluş Örgütü içerisindeki en etkin örgüt olan El Fetih'in kamplarında askeri eğitim görmüştür. Yaklaşık 1 sene bu kamplarda askeri eğitim alan PKK terör örgütü üyeleri, 1980'den sonra özellikle basın-yayın alanında önemli atılımlar içerisine girmiştir. Yaptıkları propagandalar neticesinde örgüte yandaş kazanılmış ve gelişen süreçte silahlı terör eylemleri meydana gelmiştir.

PKK'nın bu denli geniş kapsamda bir oluşum içerisine girmesi, dışarıdan gelen maddi yardımlar ölçüsünde ivme kazanmıştır. Özellikle terörist faaliyetler için örgüte verilen eğitim ve silahların kaynağında Türkiye'nin müttefiki ülkeleri görmek, üzerinde durulması gereken çok hassas ve önemli bir konudur.

PKK'nın ileriki yıllarında yakalanan eylemcilerinden biri olan Abdülkadir Aygan'ın itirafları ise çok ilginç bir noktaya dikkat çekmektedir. Aygan, yakalandıktan sonra şu itiraflarda bulunmuştur:

"Lübnan'da Filistin örgütler adına açılmış olan eğitim kamplarında eğitilen PKK'lı militanların denetimini Bulgar, Küba ve Sovyet yetkililerin yapmasını hangi sebep icap ettiriyordu? PKK kongre ve konferanslarına dünyanın birçok terörist örgütünün yanı sıra Küba, Bulgar ve diğer sosyalist blok ülkelerinin kutlama mesajları göndermeleri, bu önemli toplantılarda gözlemci bulundurmaları anlamlı değil mi?" (8)

Öte yandan PKK terör örgütü, Filistin, Suriye, Irak ve Lübnan'da sürekli olarak faaliyette bulunmuş, büyük ölçüde kendisini yenilemiş, örgüt elemanlarını ve silahlı kadrosunu eğitime imkânına kavuşmuştur. 1979-1984 arasını kapsayan dönem içerisinde, örgüt hazırlık faaliyetlerini büyük ölçüde tamamlamış ve eleman sayısını da her geçen gün arttırmıştır.

PKK Ortadoğu ülkelerinde bu kadar rahat bir şekilde gelişirken, bir yandan da Türkiye'de örgütlenmeye devam ediyordu. Örgüte ekonomik güç kazandırmak için Avrupa ve Balkan ülkelerinde de hızlı bir gelişim süreci sergileniyordu. Özellikle Kürt kökenli gurbetçi vatandaşlar üzerinde kurulan baskılar gün geçtikçe artıyordu.

1983 yılına gelindiğinde ise PKK terör örgütü artık elemanlarının ihtiyaçlarını karşılayabilmek için geniş arazilere, kamplara, depolara ihtiyaç duyuyordu. Lider kadrolarının artması ve buna istinaden eleman sayısının da artması, örgütün sürekli olarak barınabileceği kampların aranmasına yol açmıştır. Bunun içinse en uygun yer, Irak'ın kuzeyindeki peşmerge kontrolündeki bölgelerdi. Burada peşmergeler tarafından desteklenen PKK, yerleşik bir düzene geçmiştir.

PKK terör örgütü, yapılan tüm bu eğitimler, sağlanan destekler neticesinde hem silahlı bir güce sahip olmuş, hem de maddi açıdan önemli bir noktaya gelmiştir. 1980 sonrasındaki ASALA desteği de önemli bir saldırı potansiyeli kazanılmasına zemin hazırlamıştır.

15 Ağustos 1984-PKK'nın İlk Terör Eylemleri: Şemdinli ve Eruh

Eruh

PKK terör örgütü ilk kanlı terör faaliyetini 15 Ağustos 1984 tarihinde Şemdinli ve Eruh ilçelerine yaptığı baskınlarla gerçekleştirmiştir. PKK'nın ilk kanlı saldırısı olma özelliğini taşıyan Eruh baskınını gerçekleştiren terör grubu 15 kişiden oluşmaktaydı. Saldırdan hemen önce Jandarma Bölük Komutanlığı'na yakın bir caminin minaresinden propaganda yapılmış ve daha sonra komutanlığa saldırılmıştır. Yapılan bu saldırı neticesinde bir askerimiz şehit düşmüştür.

Şemdinli Saldırısı ve Seferi Yılmaz

Eruh'ta yapılan saldırıyla neredeyse aynı dakikalarda Şemdinli ilçesinde de başka bir terör eylemi yapılmıştır. 2006 yılındaki Şemdinli olayının baş aktörü olan Seferi Yılmaz, PKK'lı teröristlere kılavuzluk yapmıştır. Bu saldırının sorumlusu olarak yakalanan teröristlerden Hüseyin Tilki Diyarbakır Sıkıyönetim 1 No'lu Askeri Mahkemesi'nin 07.10.1985 tarihli oturumunda şu anlatımda bulunmuştur:

"Seferi YILMAZ, Şemdinli ilçesini iyi bildiği için bize kılavuzluk yapıyordu. Seferi YILMAZ önümüze düştü. Baran, Mehmet AĞAASLAN ve Celal'i Jandarrna Karakolu karşısındaki cami ile yol arasına yerleştirdi. Bizi de yanına alıp önceki plan gereğince inşaat halinde olan Askerlik Şubesine götürdü. Askerlik Şubesi inşaatının kapısından girerken bir şahısla karşılaştık. Bu şahsı yakalayıp Seferi YILMAZ'a teslim ettik. Bu şahsı da alıp Askerlik Şubesinin içine girdik. Orada yatan işçiler vardı. Kapıdan içeri girdik. 6-7 kadar işçiye 'korkmayın size bir şey yapmayacağız' dedik. Bu şekilde konuşma yaptıktan sonra bunların başına Hamit kod adlı Mardinli arkadaşımızı koyduk. Seferi YILMAZ bizi şubenin üst katına çıkardı. Bizi yerleştirdi. Daha sonra kendisi dönüp Abdullah EKİNCİ'nin yanına gitti. Askerlik Şubesi inşaatının üst katına yerleştiklerimizde bende Bisifing denilen roketatar, Şerif'te G-1, Halit'te Diktiriyof, Hamit'te G-1 silahları vardı. Önce ben roketatarla gazinoya hedef alıp bir el ateş ettim. Roketatar ağaca çarptı. Bana verilen talimata göre bir mermi daha kullanmam gerekirdi... İkinci mermiyi atmaktan vazgeçtim. Diğer arkadaşlarım subay gazinosunu sürekli olarak ateşe tuttular. 4 dakika kadar ateş ettikten sonra inşaatın inip çekildik. Abdullah EKİNCİ, Dişsiz Mahmut, Seferi YILMAZ, biz yukarıda gazinoya ateş ederken onlar da gazinoyu hedef alarak ateş etmişlerdi. 10 dakika kadar sonra tamamen Şemdinli'yi terk ettik ve trafonun yanında saldırı grubu olarak buluştuk. Zaten birlikte geri çekilmiştik. Propaganda ve ajitasyon grubu silah seslerinin kesilmesi üzerine onlar da geri çekilip, trafonun yanına gelmişlerdi.." şeklinde olayın oluş biçimini açıklamıştır.

Askeri karakol ve subay gazinosuna ağır silahlarla yapılan bu saldırı, büyük hasara yol açmıştır. Şemdinli saldırısı sonucunda 3 askerimiz ağır yaralanmış ve 1 askerimiz şehit düşmüştür.

PKK'nın ilk eyleminde baş aktör olan Seferi Yılmaz'ın 2007 genel seçimlerinde bağımsız aday olabilmesi, terörle mücadelede sorgulanması gereken önemli bir hukuki boşluğa işaret etmektedir (Seferi Yılmaz bir süre sonra adaylıktan çekilmiştir, ancak YSK adaylığı önünde herhangi bir engel bulunmadığını belirtmiştir). Yılmaz, aynı zamanda 2005 yılında bir patlama sonucu yıkılan Umut Kitabevi'nin de sahibidir. Bu patlamayla ilgili olarak çok çeşitli yorumlar yapılmakla birlikte, son dönemlerde bu saldırıyı PKK'nın yaptığı ihtimali üzerinde durulmaktadır. Hatırlanacağı üzere bu patlama sonrasında Güneydoğu Bölgesi'ndeki illerimizin çoğunda, terör örgütü tarafından yönlendirilen gruplar can ve mal kayıplarına yol açan olaylar çıkarmışlardır.

1987 Yılında Dünya'da Gerçekleşen Terör Eylemi: 666, Türkiye'de 335!

PKK özellikle 1984 yılından sonra silahlı eylemlerine bir süreklilik kazandırmış, Türk askerini, kamu görevlilerini ve örgüte destek vermeyen masum halkı baş hedef olarak tanımlamıştır.

Bölücü örgütün yaptığı eylemler 1985 yılına gelindiğinde toplam 85 iken, 1989 yılında 642'ye kadar çıkmıştır. Sadece 1985-1989 yılları içerisinde olayların bu denli yükselmesi örgütün ne denli büyük destek aldığını kanıtlar niteliktedir.

ABD hükümetinin yayınladığı "Patterns of Global Terrorism" raporunda 1987 yılında dünyada gerçekleşen terör eylemi sayısı 666 olarak tespit edilirken, PKK'nın sadece Türkiye'de gerçekleştirdiği eylem sayısının 335 olması dünyadaki terörün %50'sinin Türkiye'yi hedef seçtiği şeklinde yorumlanabilir. Ancak yayınlanan bu raporun Türkiye'deki terör faaliyetlerini ne derece objektif olarak değerlendirdiği de ayrı bir tartışma konusudur.

Yukarıdaki verilerden de anlaşılacağı üzere, Türkiye 1984 yılından itibaren büyük bir terör tehdidiyle karşı karşıya kalmıştır. Bölücü PKK terörü silahlı eylemlerinin ön plana çıktığı 1984-1994 yılları arasında en çok zararı vermiştir.

Ortadoğu'daki Gelişmeler ve PKK

Ortadoğu'nun yeraltı ve yerüstü zenginliklerinin yanı sıra, gelişmiş ülkelerin petrol ihtiyacının önemli bir bölümünü temin etmesi, bölgedeki tansiyonu her zaman yüksek tutmuştur.

PKK terörünün başlangıç yıllarından itibaren Ortadoğu'da savaşlar ve çatışmalar devam etmekteydi. İran'daki Şii Humeyni iktidarı ve Irak'taki Saddam iktidarı sürekli olarak karşı karşıya gelmişlerdir. Özellikle 1980-1989 yılları arasında süren İran-İrak savaşı bu döneme damgasını vurmuştur. Bu savaş

sonucunda herhangi bir galip olmasa da, Türkiye bu süreçte çok büyük zararlar görmüştür. Bu zararların en büyüğü de, Irak'ın askeri gücünü İran ile savaştığı bölgelere kaydırmasıydı. Bunun sonucunda da Irak'ın kuzeyinde büyük bir yönetim ve güç boşluğu doğmuştu. Bunu fırsat bilen Kürdistan Demokrat Partisi (KDP) Lideri Molla Barzani ve Kürdistan Yurtseverler Birliği'nin (KYP) lideri Celal Talabani Irak'ın kuzeyinde denetimi ellerine geçirdiler. Böylece PKK'ya yeni bir mesken daha çıktı. Özellikle KDP Lideri Molla Barzani'nin 1979 yılında ölümü üzerine yerine geçen oğlu Mesut Barzani, PKK'ya kucak açarak örgüte büyük destek sağlamıştır.

İran-Irak Savaşı'nın bitmesinden hemen sonra Irak'ın kuzeyindeki Kürt egemenliğine son vermek isteyen Saddam, Ortadoğu'daki çıkar çatışmaları yüzünden bunu tam olarak gerçekleştirememiştir. Özellikle Irak'ın kuzeyine hâkim olmaya başlayan Kürtlere karşı çok sert önlemler almış ve 1988'de Halepçe'de kimyasal silah kullanarak Kürt egemenliğine son vermek istemiştir. Yapılan kimyasal saldırı sonrasında, Irak'ın kuzeyindeki Kürt nüfusu için hızlı bir kaçış süresi başlamıştır. Kürtlerin bir kısmı İran sınırına, bir kısmı ise Türkiye sınırına yığılmıştır. Bu yoğun nüfus hareketi üzerine Türkiye'nin karşısına PKK'dan sonra bir sorun daha çıkmıştır. Bu sorun; sınıra yığılan evsiz, işsiz ve aynı dili dahi konuşmayan bir topluluğu sınırlarından içeri kabul etme ve topluma entegre edebilme sorunuydu. Yaklaşık 1 seneye yaklaşan bu süreç sonucunda Turgut Özal, Irak'tan gelecek Kürtlere kapılarının açık olduğunu belirterek büyük bir hata yapmıştır. Yaklaşık 300 bin Kürt Türkiye'ye sığınmış, ilerleyen zaman diliminde de vatandaşlık hakkı kazanmıştır. Irak'tan gelen Kürtler Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgesine yerleşmiştir. İşte tam bu aşamada Irak'tan gelen Kürtlerin bir kısmının dahi olsa PKK'ya güç vermesi, Türkiye için çok büyük bir tehlikenin baş göstermesi anlamına geliyordu. 1990'dan sonra artan PKK terörü ve bunun destekçileri ülkemizin gencecik vatan evlatlarını kaybetmesine yol açarken, birileri terörü Kürtçe konuşamamaya bağlamakla meşguldü.

Türkiye'de bu gelişmeler yaşanırken İran- Irak Savaşı'ndan hemen sonra, Saddam'ın Irak'ında ekonomi acil durum sinyalleri vermeye başlamış ve Irak ekonomisi büyük bir dış borç yükünün altına girmişti. Saddam, bu durumdan çıkış için İran ile giriştiği savaş sürecinde, Kuveyt'in Irak petrollerinden hiçbir karşılık almadan yararlandığı iddiasında bulunmuş ve Kuveyt'i işgal etmiştir. Bu işgalin altındaki tek amaç Kuveyt'in zengin petrol kaynaklarını ele geçirmek ve Irak'ın içinde bulunduğu ekonomik çöküntüyü bir an önce aşabilmektir.

Tüm bu gelişmeler sonucunda 2 Ağustos 1990'da Saddam Hüseyin liderliğindeki Irak Askeri Kuvvetleri Kuveyt'i işgal etmiştir. Bu işgalin hemen ardından Birleşmiş Milletler çok sert bir bildiriyle işgali protesto etmiş ve Irak kuvvetlerinin, acilen Kuveyt'i terk etmesini istemiştir. Fakat geri adım atmak istemeyen Irak'ın Kuveyt'i terk etmemesi üzerine, 17 Ocak 1991'de ABD öncülüğündeki 33 ülkenin desteklediği koalisyon kuvvetleri Irak'a müdahale etmiştir.

Bu bağlamda, 5 Nisan 1991'de, BM'nin 688 sayılı kararı çerçevesinde "Huzur Operasyonu" başlatıldı. Bu kararla birlikte, Irak-Türk sınırı boyunca yığılmış olan binlerce insanın can güvenliğinin sağlanması,

insani yardımın tedarik edilmesini ve Irak Ordusu'nun meydana gelebilecek herhangi bir saldırısından korunmalarını garanti altına alıyordu. Bu kapsamda 36.paralelin kuzeyinde bir güvenlik bölgesi oluşturuldu. (9) Bu durumdan ötürü de Türk kamuoyu tarafından Irak'ın kuzeyine "Kuzey Irak" tanımlaması getirilmiş ve günümüzde de geçerliliğini koruması dolayısıyla, Irak'ın kuzey bölgesi bu şekilde tanımlanmıştır.

I. Körfez Savaşı'nda ABD baskılarıyla Irak'ta 36. Paralel olarak ifade dilen bölge tarafsız ilan edilmiş ve Irak'ın kuzeyinde bugünkü yapının oluşmasına zemin hazırlanmıştır. Zamanın Cumhurbaşkanı Turgut Özal'ın Irak'ın kuzeyindeki bu yapılanmayı desteklemesi ve ardından gelen süreçte Talabani-Barzani ikilisine kırmızı pasaport vermesi ise son derece düşündürücüdür. Tüm bu gelişmeler ışığında Irak'ın kuzeyinde merkezi yönetimden ayrı bir otorite doğmuş ve bu otoritenin yürütücüleri olarak da Talabani-Barzani ikilisi seçilmiştir.

Irak'ın kuzeyindeki bu durum birçok kez Türkiye tarafından endişe ile karşılanırsa da sert bir tepki gelmemiş olması, bölgedeki PKK varlığını daha da güçlendirmiştir. Türkiye'de Turgut Özal'ın geliştirdiği politikalar sayesinde Irak'ın kuzeyine egemen olan peşmerge başlarıyla sıkı ilişkiler kurulmuş, PKK'yı Irak'tan atmak için el sıkışılmıştır. Ancak tüm bu iyi niyetli gibi görünen çabalar karşılıksız kalmış ve Irak'ın kuzeyindeki bölgeler her zaman PKK'nın en büyük güç merkezi olmuştur.

Tüm bu süreçler esnasında Türkiye, terör eylemleri karşısında zor günler geçirmiş ve terörün en yoğun olarak görüldüğü dönemlere şahitlik etmiştir. Özellikle bölücü terör örgütü kamplarının burada yaygınlaştırılması, kırmızı pasaport hediye ettiğimiz peşmerge başları tarafından gerçekleştirilmiştir.

Bugün AKP'nin yapmış olduğu açılım süreci ve Gülen Cemaati'nin Abant Platformlarının en önemli isimlerinden biri olan Gazeteci Cengiz Çandar'ın o dönemlerde Barzani ve Talabani'yi hem Turgut Özal'a hem de Türk Medyasına 'şirin gösterme çabaları' hafızalardaki tazeliğini korumaktadır.

Irak'ın kuzeyinde başlarına buyruk şekilde otorite kurarak, başta ABD olmak üzere birçok ülkenin desteğini alan Tabalani-Barzani, Irak-Türkiye sınırına kurdukları 'sınır karakolları' aracılığıyla da Türkiye'nin başını ağrıtmışlardır. Terör örgütüne maddi gelir sağlayan kaçakçılık, uyuşturucu ve silah ticareti gibi yasadışı yollardan büyük kazançlar elde etmişlerdir. Irak'ın kuzeyinden gelip, Türkiye'deki hedeflere saldıran birçok örgüt üyesi genellikle bu sınır karakollarına sığınmışlardır. Bölgede görev yapan komutanların da basın aracılığı ile kamuoyuna yaptıkları "Dostumuz olarak gördüğümüz peşmerge karakollarından üzerimize defalarca ateş açıldığına şahit olduk" açıklamaları son derece önemlidir.

Bu süreçte belirtilmesi gereken en önemli konu Körfez Krizi'nin PKK'ya sağladığı avantajlardır. İlk olarak; Türkiye, İran ve Irak topraklarında aşiret ayaklanmaları, bölgesel isyanlar, silahlı çete faaliyetleri, legal ve illegal propaganda faaliyetleri şeklinde cereyan eden Kürtçü faaliyetler, uzun süre bölgesel ve mevzii olmaktan ileri gidememiş ve bu durum Kürtçü organizasyonlarda handikap yaratmıştır. Ancak,

Körfez Krizi'nin bitiminde Irak'ın kuzeyinde meydana gelen değişmeler nedeniyle Kürtçülük sorunu, Batılı devletlerin ve medyanın da çabalarıyla bir anda dünya gündemine girmiştir. Sözde Kürt sorunu böylece uluslararası bir boyut kazanmaya başlamıştır. PKK böylece Kuzey Irak'ın kuzey şeridine, İran'dan Suriye hududuna kadar olan bölgede oluşturduğu kamplarda elemanlarını mevzilendirerek serbestçe hareket etme imkânı kazanmıştır. (10)

PKK'nın bir diğer avantajı, elde ettiği silahlar olmuştur. 1988 yılından itibaren Irak istihbaratı ile ilişki sağlayan PKK, bu irtibatını Körfez Krizi esnasında devam ettirmiştir. Savaşın bitiminde kuzeyden çekilen Irak ordusu, silahlarını PKK'ya terk etmiştir. Ayrıca savaş sırasında ülkemize sığınan Kuzey Iraklılardan çok miktarda silah ve mühimmat gasp edilmiştir. Öte yandan 36'ncı paralelin kuzeyindeki toprakların Irak yönetimine kapatılarak, Kürtlerin sözde koruma altına alınması iradesini "bölgede bir Kürt devleti kurulmak istendiği" şeklinde değerlendiren PKK, diğer Kürtçü örgütlerin önüne geçerek bölgede varlığını güçlendirmeye başlamıştır. Bu amaçla Haziran 1991 tarihinde sözde Kürdistan Özgürlük Partisi (PAK) isimli paravan örgütü kurmuştur. (11)

Irak'ın kuzeyindeki Kuveyt'i işgali ve ardından gelen Körfez Savaşı, Kuzey Irak'taki Kürt varlığını iyice güçlendirmiş ve PKK'nın güçlenmesine ivme kazandırmıştır. PKK Irak'ın kuzeyine hiç çıkmayacakmış gibi yerleşirken, Barzani ve Talabani'den gördüğü büyük destek örgütü iyice cesaretlendirmiştir. Çünkü Saddam'ın iktidarı üzerinde sürekli bir baskı kurmak isteyen ABD, Barzani ve Talabani'yi Kuzey Irak'ta tek egemen güç haline getirme çabası veriyordu. Bu durum da, PKK'nın Barzani ve Talabani'ye sırtını dayama nedenini güzel bir şekilde açıklamaktadır.

Kuzey Irak'taki kamplarında güç toplayan PKK, sürekli olarak Türkiye sınırından sızıp terörist eylemler yapmaktaydı. Özellikle sınır karakollarını hedef alan bu saldırılar sonucunda Türkiye birçok vatan evladını kaybetmiş ve büyük zararlara uğramıştır. Terörist eylemlerini gerçekleştirdikten sonra tekrar sınır ötesine geçen PKK elemanlarının kaçışı, Barzani ve Talabani himayesinde sona eriyordu. Türkiye birçok kez Kuzey Irak'a sınır ötesi operasyon yapmış ve hepsinde de başarılı olmuştur. Ancak Türkiye bölücü terörü her yerde ve her koşulda yok etmeyi arzularken, her nasıl oluyorsa birileri yeniden besliyor ve Türkiye üzerine salıyordu. Bu besleyiciler kimi zaman Türkiye sınırları içerisinde, kimi zaman da dışarısında kendilerine hayat buluyorlardı.

B. 1990 SONRASI PKK

Tarihler 1 Ocak 1990'ı gösterdiğinde, PKK terörü Türkiye'de büyük bir can ve mal kaybına sebebiyet vermişti. Bu eli kanlı örgüt 1984'ten 1990'a kadar geçen süre içerisinde 320 askerimizi, 20 polisimizi, 52 GGK (geçici köy korucusu), 19 öğretmenimizi, 33 kamu görevlimizi şehit etmiş ve 695 vatandaşımızı katletmişti. Buna karşın, yapılan operasyonlar sonucu 1984'ten 1990'a kadar geçen sürede 1214 terörist ölü olarak ele geçirilmiştir.

PKK 1990'lı yılların başında Dev-Sol, TİKKO, THKP-C gibi aşırı sol terör gruplarıyla işbirliğine gitmiştir. Bu işbirliği sonucunda özellikle büyük kentlerde terör eylemlerini gerçekleştirebilecek potansiyele ulaşan PKK, bu işbirliğini her dönem yenileyerek genişletmiştir. İlk zamanlarda aşırı sol terör gruplarıyla ortaklaşa hareket eden PKK, ilerleyen yıllarda bir takım aydınların ve sivil toplum örgütlerinin de desteğini almıştır.

ABD ve Sovyetler Birliği arasındaki Soğuk Savaşın bitmesi, dünyayı yeni bir süreçle baş başa bırakmıştı. Küreselleşmenin hızla gelişmesi olarak da nitelendirilebilecek bu süreç, her milleti, her devleti bir şekilde içine alıyordu. Bunun sonucunda Soğuk Savaş olarak nitelendirilen ABD-Sovyet eksenli kutuplaşma sona eriyor, çıkar çatışmaları ve özellikle Ortadoğu'da yoğunlaşan sıcak çatışma dönemi başlıyordu. Bu sıcak çatışmalar sonucunda harita üzerinde büyük sınır değişiklikleri olmasa da, eskiden tek parça halinde duran devletler, artık parçalı ve içinde çok farklı egemen grupları olan bir yapıya kavuşuyordu. En net örneğini Irak'ta görebileceğimiz bu yapı, 1990'dan günümüze kadar sürekli bir iç mücadele ve alınan dış desteklerle garip bir yapı kazanmıştır. Bu yapının içindeki belirleyici grup da kimi zaman Sünniler, kimi zaman Şiiiler, kimi zamanda Kürtler olmuşlardır (günümüzdeki Irak örneği). Buna karşın Irak'ın kuzeyindeki Türkmenler ne yazık ki her dönemde en çok zararı gören etnik grup olmuştur.

Türkiye de bu sıcak gelişmelerden ve değişimlerden nasibinin fazlasıyla almıştır. Terörün hiç bitmediği bir ülke olarak, 1980'den sonra bir de bölücü etnik terörle karşı karşıya kalınmıştır. Bu örgüt yukarıda belirttiğimiz Soğuk Savaş döneminde vur-kaç taktiğiyle biraz ürkek bir saldırı anlayışı taşısa da, özellikle Soğuk Savaş'ın sona ermesi ve Ortadoğu'daki sıcak çatışmalar, PKK terörünü de farklı bir zemine taşımıştır. "Terörün hiçbir zaman için etnik kökeni, dili, milleti, bayrağı olmayacağı" görüşünü savunsak da, Ortadoğu merkezli, tüm dünyayı etkileyen bu sıcak dönem PKK'yı da bu tanımın dışına atmıştır diyebiliriz. Bir terör örgütü bir ülkenin siyasi arenasında, sivil toplumda, sokakta, okulda, devlet dairelerinde, üniversitelerinde, gençlik arasında ve coğrafi bölgeler arasında faaliyetlerini legal yollardan sürdürebiliyorsa, bunun adı ya terör değildir ya da terör amacına ulaşmış demektir.

İlk kanlı saldırısını 1984'te gerçekleştiren PKK terör örgütü, 1990'lara gelindiğinde muazzam bir dış desteğe kavuşmuş ve adeta akıllı bir virüse dönüştürülmüştür. Bu akıllı virüsleşme döneminin en dikkat çeken yanı, 1990'ların başından itibaren siyasi iktidarda söz sahibi olabilmek ve Türk Devleti'nin bağlı olduğu değerleri yıpratarak Kürtçülük faaliyetlerine hız vermektir. Bunun yanı sıra kanlı terör eylemlerine devam etmek, özellikle kırsal kesimden sonra büyük şehirlerde de eylem yapabilecek düzeye ulaşmak terör örgütünün en büyük amaçlarından biri olmuştur.

1984'ten 1990'a kadar geçen süreç PKK'nın giderek güçlendiği bir dönemdir. Bu dönemde yurtdışı kampları olarak nitelendirilen yerleşik düzene kavuşan PKK'lı teröristler, o ülkenin güvenlik güçlerince korunmuştur. Bu ülkeler arasında bugün Türkiye'nin yardımını bekleyen Müslüman devletlerin de olması, 'dost ülke' tanımlamalarının yeniden tanımlanmasını ihtiyacını doğurmaktadır.

PKK, kendilerine lojistik destek sağlayan bu ülkelerde eğitim ve propaganda imkânlarına kavuşmuştur. Türk Silahlı Kuvvetleri'nin PKK'ya yönelik gerçekleştirdiği sınır ötesi operasyonlarda birçok defa karşılarında örgüt mensubu yerine o ülkenin güvenlik güçlerini bulmaları oldukça sık rastlanan bir durum olmuştur. Bu sebepten ötürü birçok sınır ötesi operasyon yarıda kesilmiştir.

1990'lı yıllara 'silahlı güç ve eylem stratejisi' ile giren PKK, Türkiye'nin doğu ve güneydoğusunda gerçekleştirdiği kanlı terör eylemlerini metropollere taşımaya başlamıştı. Aynı zamanda üniversitelerde Kürt kökenli öğrencilere yapılan propaganda faaliyetleri neticesinde, batı bölgelerimizdeki illerde de bölücü terör örgütü yandaşlarına rastlanılmaya başlanmıştır.

Bölücü terör örgütünün ilk zamanlarda askerimize büyük kayıplar verdirmesinin en önemli nedenlerinden birisi de, Türk askerinde bulunmayan gelişmiş silahların teröristlerin kontrolünde olmasıdır. Türkiye'deki bölücü terörü yaşatan ve geliştiren devletlerin sağladığı silahlar, PKK'nın silahlı terör eylemlerini sıklaştırmasına ve bu eylemlerde daha çok zarar vermesine yol açmıştır.

Bölücü terörün ilk yıllarından 1993 yılına kadar Türk askerinde olmayan silahların teröristlerin kullanımında olması da, Türkiye'nin gerilla tipi terörle mücadeleye hazırlıksız yakalandığını kanıtlar nitelikteydi.

Terörün en yoğun olduğu 1992-1994 yılları arasında hassas bölgelerden biri olan Şemdinli'de, Jandarma Sınır Komutanı olan Erdal Sarızeybek, 17 askerimizin şehit düştüğü Alan Çatışması'nın en önemli görgü tanıklarından bir tanesidir. Yaşadığı dönemi ve çatışmaları anlattığı "Şemdinli'de Sınırı Aşmak" isimli kitabında aktardığı, Alan Çatışması'ndan sonra bölgeye gelen dönemin Jandarma Genel Komutanı Eşref Bitlis ile arasında geçen konuşma Türk ordusundaki silah yetersizliği hakkındaki yorumlara yeni bir bakış açısı getirmektedir:

"Dönemin Jandarma Genel Komutanı rahmetli Eşref Bitlis yanıma yanaştı, 'Ođlum bir şeye ihtiyacın var mı' diye sordu. 'Komutanım, şu gördüğünüz RPG-7 roketatar. 10 teröristten biri bu silahı kullanıyor. Bizde 89 milimetrelik roketatar var. Biz teröristlere bir roket atarken, karşılığında beş-altı roket üzerimize geliyor. Şu gördüğünüz, 5-56 milimetrelik Bixi makineli tüfek. Toz, çamur demeden yüzlerce mermi atıyor. Biz de ise MG-3 makineli tüfek var. En ufak tozda tutukluk yapıyor. Bu silahlar Irak'ın kuzeyinde satılıyor. Orada silah pazarları var. Eğer bana para verilebilirse bizde bu silahlardan alabiliriz dedim.

'Peki Evladım' dedi.

Aslında, devletin istihbarat örgütleri, teröristlerin kullandığı silahlar konusunda iyi haber alamamış, önceden devleti uyarıp güvenlik güçlerinin zamanında hazırlık yapmalarını sağlayamamıştır. Çok acıdır, devlet kendi askerine teröristlerden etkili bir silahı verememiştir ve askerler kaçak silahlara

yönelmiştir.

Devlet bize istediğimiz silahları vermeyince, biz de kendi paramızla satın aldık. Rahmetli Eşref Bitlis sayesinde tabura Hakkari Valiliği'nden önemli sayılacak bir para geldi. Derecik'in meşhur Iraklı Cemil'ine silah siparişleri verildi. Kader bu ya, alınan silahlar Eylül 92'de yapılan ünlü Derecik çatışmasında PKK'lılar tarafından gasp edildi"

Dönemin Şemdinli Hudut Tabur Komutanı olan Sarızeybek'in anlattıkları gerçekten düşündürücüdür ve bir o kadar da dikkat çekicidir. Koskoca bir ülkenin sınır karakolunda olmayan silahların terör örgütünde olması, üzerinde düşünülmesi ve çözüm üretilmesi gereken bir sorunun varlığının temel kanıtını oluşturmaktadır.

PKK ile mücadelede ele geçirilen malzemelerin arasında Sniper tipi uzak mesafeli tüfek, haberleşme sisteminde kullanılan telsizler, gece görüş dürbünleri, yüksek güçteki patlayıcılar, elektronik haberleşme sistemi, çelik yelek gibi önemli askeri mühimmatların bulunması, PKK'nın gördüğü dış desteğin ne denli büyük olduğunu kanıtlar niteliktedir. Çünkü kalaşnikof vb. silahlar kaçak yollardan temin edilebilirken, özellikle Körfez Savaşından önce, yukarıda belirttiğimiz ileri teknoloji ürünü olan askeri mühimmatlar sadece gelişmiş ülkelerde bulunuyordu. Bu açıdan PKK'nın bunları nasıl ve nereden temin ettiği sorusu, örgütün AB ülkeleri, ABD, Rusya ve Ortadoğu ülkeleri ile kurduğu ilişkiler dikkatlice incelendiğinde, cevap bulacaktır.

PKK bu dönemde siyasallaşmayı de örgüt stratejilerinden biri haline getirerek sırasıyla HEP, DEP, HADEP, DEHAP ve DTP gibi siyasi partileri kurduracaktır.

Siyasallaşma çabalarının yanı sıra Avrupa Birliği ülkelerinin bölücü terör örgütüne kucak açması, PKK için yeni bir yerleşim alanı oluşturmuştur. Bu sayede birçok gurbetçi vatandaşımız üzerinde mafyavari yöntemlerle ekonomik bir hegemonya kuran terör örgütü; gasp, haraç, hırsızlık ve uyuşturucu ticareti gibi yollardan gelir elde etmiştir.

AB'ye girmek için büyük çaba sarf eden Türkiye, bu süreçte bilhassa dış politika yönünden oldukça zayıf kalmıştır. Yetersiz ve stratejisiz dış politika anlayışı neticesinde terörü destekleyen birçok AB ülkesi Türkiye'nin en yakın müttefiki haline gelmiştir.

Türkiye'nin, dış politikası ve terörle mücadele stratejisi bakımından kabul edilmesi güç olaylar zincirinin yaşandığı böylesi bir dönemde, Irak'ın kuzeyindeki peşmerge başlarıyla kurulan sıcak ilişkileri anlamak oldukça güçtür.

PKK'nın eylemlerinde verilen şehitlerin ve bunca gazinin yanı sıra ülke ekonomisi de büyük bir darboğaza girmiştir. Terör örgütü özellikle Irak'ta büyük arazilere kurulmuş ve hastanesinden okuluna

kadar tüm ihtiyaçların karşılandığı kamplarda kendisini geliştirmiştir. Bu kampların Türkiye tarafından tespit edilmesi ve ardından operasyon kararı alınması bilgisine çok çabuk bir şekilde ulaşan PKK, bu kampları boşaltmakta ve kampta 'ajan' ya da 'işe yaramaz' olarak nitelendirdikleri örgüt mensuplarını bırakmışlardır.

Türk Silahlı Kuvvetleri'nin 1990'dan sonra yapmış olduğu sınır ötesi operasyonlarda çok büyük başarılar sağlanmıştır. Dönemin komutanları ve yakalanan örgüt mensupları tarafından da dile getirildiği gibi, PKK bu dönemde çok büyük kayıplar vermiştir. Ancak, yukarıda da değinildiği üzere, bu etkili operasyonlar PKK'nın üst kademesi nezdinde çok etkili olmamıştır. Çünkü yapılacak operasyonları bir şekilde haber alan PKK'nın Merkez Komite mensupları bölgeyi hızlı bir şekilde terk ederek, gerekirse farklı bir ülkeye geçerek faaliyetlerine devam etmişlerdir.

90'lı yılların başında Türk ordusunun terörle mücadele noktasındaki eksikliği ileriki yıllarda sağlanan tecrübelerle giderilmiş ve gerçekleştirilen modernizasyon çalışmasıyla terör örgütüne büyük darbeler indirilmiştir. Yapılan modernizasyon çalışmaları sayesinde kullanılan dürbünden, piyade tüfeğine kadar birçok alanda ekonomik imkânlar seferber edilmiştir. Yapılan bu değişimler ve özellikle askeri yetkililerin bölgedeki kararlı mücadeleleri 90'lı yılların başındaki terör dalgasını durdurmuş ve PKK'nın gerileme dönemine girmesini sağlamıştır. Bu sayede terörle mücadelenin kapsamı genişletilmiş ve hükümetler nezdinde zaman zaman da olsa gösterilen siyasi irade sayesinde terör örgütü mensupları imha edilmiştir.

Fakat terörle mücadelede askeri yöntemlerle yapılan mücadele bir süre sonra yetersizleşmeye başlamıştır. Bunun nedeni ise bölücü terörün eylem stratejisini değiştirme kararıdır. Örgüt tarafından bu kararın alınması hiç şüphesiz Türk askeri karşısında örgütün tutunamayacağını anlaşılmıştır. Karşılarında 1984 yılındaki hantal yapısından uzak bir ordu bulunmakla beraber, sistemli bir şekilde uygulanan 'Koruculuk Sistemi' bölücü teröre büyük zararlar vermiştir.

Örgütün eylem stratejisini değiştirmesiyle birlikte, geniş kapsamlı bir sivil örgütlenme ve propaganda dönemine girmiştir. Bu döneme girilmesinde PKK'yı destekleyen devletlerin ve uluslararası örgütlerin de rolü büyüktür.

Öte yandan AB ve ABD'nin Türkiye'deki 'Sivil Toplumun' geliştirilmesi projeleri de bu süreçte PKK'ya büyük kolaylıklar getirmiştir. Dış kaynaklardan sağlanan yardım ve fonlarla birçok Sivil Toplum Kuruluşu (STK) kurulmuş ve bu STK'ların bir kısmında açıkça terör örgütünün propagandası yapılmaya başlanmıştır. Aynı zamanda siyasallaşma kapsamında bölgede kurduğu baskılarla milletvekili kazanan örgüt, TBMM'de dahi kendi propagandasını yaptırabilmiştir.

İşte tam da bu noktada terörle mücadelede yalnızca askeri yöntemlerin yeterli olmadığı bir kez daha görülmüştür. Bu dönemde bölücü terör örgütü yandaşları birçok üniversitede, STK'da ve kamu

kuruluşlarında kadrolaşmaya başlamış, etkin bir propaganda sayesinde geniş bir kitleye ulaşmıştır. Örgütün MED TV isimli bir televizyonu dahi bu süreçte ortaya çıkarılmış ve bu televizyon birçok AB ülkesinin desteğiyle bugünlere kadar getirilmiştir. Bugün ROJ TV adı altında yayın yapan bu kuruluşu var eden Danimarka'nın, Türkiye'deki mevcut hükümet tarafından Birleşmiş Milletler (BM) Genel Sekterliği'nde desteklenmesi, tıpkı 1990'lı yıllarda Barzani ve Talabani'ye verilen kırmızı pasaport olayına benzemektedir.

1993 ve 1999 yılları arasında terörle mücadelede önemli başarılar sağlanmıştır. Bu başarılar neticesinde birçok örgüt mensubu yakalanmış, bilhassa 1997'den sonra teröre destek veren devletlere karşı net bir tavır sergilenmiştir. Böylece terör örgütü birçok ülkede barınamaz hale gelmiştir. Aynı zamanda bölge insanın terörden duyduğu rahatsızlık had safhaya ulaşmış ve örgütün düşük miktar da olsa almış olduğu sivil destek asgari düzeye inmiştir.

Terör örgütü elebaşı Abdullah Öcalan bu süreçlerde sürekli olarak örgütün stratejisini değiştirme söylemlerinde bulunmuş ve örgüt içerisinde uyguladığı infaz kararlarıyla terör örgütü içinde birçok kez tartışma konusu haline gelmiştir. Kendi taraftarları arasında dahi liderliği tartışılmaya başlanan Öcalan, yakalandığı 1999 yılından önce sürekli olarak ülke değiştirmek zorunda kalmıştır.

Öcalan'ın yakalanma sürecine değinmeden önce 1989 yılından beri Suriye'de özel villasından terör örgütünü yönettiğini unutulmamalıdır. Lakin Türkiye'deki siyasilerin, hükümetlerin ve askeri kanadın Suriye'ye göstermesi gereken tepkiyi neden bu kadar geç gösterdiği ya da gösterebildiğine mantıklı bir cevap bulmak son derece güçtür. Buna rağmen, geç de olsa, Suriye'ye gösterilen tepki bir anda Öcalan'ın yakalanmasına ve beraberinde örgütün çözülmesine zemin hazırlamıştır.

Bebek Katilinin Yakalanışı

1989 yılından beri Öcalan'ı himaye eden Suriye'ye, dönemin Kara Kuvvetleri komutanı Orgeneral Atilla Ateş'in, siyasilerin göstermediği tepkiyi şu sözlerle dile getirmesi bebek katilinin yakalanma sürecini başlatmıştır:

"Bütün bu iyi niyetimize ve gayretimize rağmen, bazı komşularımız, özellikle ismini açıkça söylüyorum, Suriye gibi komşular iyi niyet ve gayretimizi yanlış tefsir ediyorlar. Apo denen eşkiyayı destekleyerek Türkiye'yi terör belasına bulaştırdılar. Türkiye, iyi ilişkiler konusunda gerekli çabayı gösterdi. Artık sabrımız kalmadı. Eğer gerekli tedbirleri almazlarsa biz Türk Milleti olarak her türlü tedbiri almak zorunda kalacağız." (12)

Konu önce Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'in başkanlığında Çankaya Köşkünde toplanan Milli Güvenlik Kurulunda ele alındı. Bu toplantıda oluşturulan Milli Güvelik Siyaset Belgesi, güvenlik konseptinin değiştiğini gösteriyordu. Türkiye, PKK'ya destek veren ve Öcalan'a kucak açan Suriye'ye karşı ilk kez güç kullanma kararlılığında idi. (13)

Türkiye terör belasından kurtulmak için savaşı bile göze almıştı. Türk savaş uçakları Suriye sınırında denetim uçuşları yapıyor; TSK, Suriye sınırının sıfır noktasına kadar 35 bin asker ve gerçek mermilerle yapılacak olan tatbikata hazırlanıyordu. (14)

Suriye'ye yapılan bu baskılar olumlu sonuç verecek ve Öcalan sınır dışı edilecektir. Öcalan daha sonra, Suriyelilerin kendisine, "Ya Türkiye ile aramızda savaş çıkar veya biz seni yakalar ve Türkiye'ye teslim ederiz; tercih yapmak zorundasın." dediklerini anlatacaktı. (15)

Bu gelişmeler üzerine 9 Ekim 1998 günü Suriye'den ayrılan Abdullah Öcalan'ın yolculuğu, Yunanistan, İtalya ve Rusya'da devam edecek, 15 Şubat 1999'da Kenya'da son bulacaktır. (16)

Türkiye Cumhuriyeti'nin yetkili organları tarafından yargılanma sonucunda açıklanan gerekçeli kararda Öcalan'ın kaçış süreci şu şekilde açıklanmıştır:

"Sanık Abdullah ÖCALAN, Türkiye Cumhuriyeti Şanlıurfa İli Halfeti İlçesi Ömerli Köyü nüfusuna kayıtlı olup, kararımızın sonraki bölümlerinde ayrıntılı bir şekilde açıklandığı gibi, 1978 yılında PKK terör örgütünü kurmuş, o tarihten yakalandığı 15.02.1999 gününe kadar fiilen genel başkanlığını yürütmüştür. Sanık 1978 yılında PKK'yı kurduktan sonra, 1979 yılında yurtdışına kaçmış ve Lübnan'ın Bekaa Vadisi'nde, Filistin Halk Kurtuluş Partisi/Cephesi'nin himayesindeki kamplarda uzun yıllar kaldıktan sonra 1992 yılından itibaren Suriye'ye geçerek Şam'da faaliyetlerini sürdürmüştür. Türkiye'nin baskıları sonucu Suriye Devleti tarafından 09 Ekim 1998 günü Suriye'den çıkış yapmaya zorlanmış ve böylece 09 Ekim 1998 günü Suriye'den çıkış yapıp Yunanistan'a gelmiş, Yunanistan'da bir süre kalmış, iltica talebi kabul edilmemesi nedeniyle buradan da ayrılıp Moskova'ya gitmiş, Rusya'da da 33 gün kaldıktan sonra İtalya'ya geçmiş, İtalya'da siyasi iltica talebinde bulunmuş, ancak bu talebi kabul edilmeyince 66 gün sonra, 16 Ocak 1999 günü İtalya'dan ayrılıp tekrar Moskova'ya gelmiş, burada hoş karşılanmaması sonucu 29 Ocak 1999 tarihinde Moskova'dan ayrılarak tekrar Yunanistan'a gelmiş, fakat gelmesine karşı çıkan Yunanistan görevlilerince uçakla Minsk Havaalanı'na bırakılmış, burada da kabul görmemesi nedeniyle zorunlu olarak tekrar Yunanistan'a dönmüş; bunun üzerine Yunanistan'da kalması sakıncalı görüldüğünden Kenya'ya götürülerek Yunanistan Büyükelçiliği'ne ait konutta barındırılırken Kenya güvenlik birimlerince yakalanarak 15.02.1999 günü Türk güvenlik görevlilerine teslim edilerek Türkiye'ye getirilip özellikle sanığın kendi can güvenliği sağlamak amacıyla İmralı Adası'nda inşa edilen ve yüksek güvenlik sistemi ile donatılan cezaevine konulmuştur." (17)

Öcalan'ın Türkiye'ye getirilmesi sürecinde AB üyesi ülkelerin, Rusya'nın ve komşularımızın ikiye bölünmüş politikaları dikkat çekmektedir. Aslında ellerinde tuttıkları bu katili türlü oyunlarla Türkiye'ye vermeyen ülkeler ve bunların o zamanki siyasileri açıkça insanlık suçu işlemişlerdir. Eğer ki Türkiye o zamanlar dış politika noktasında ciddi bir güç olsaydı veyahut kendi gücünün farkında olsaydı; Öcalan'ı iade etmeyen ülkeler, onun çok daha önce yakalanmasını sağlayıp Türkiye'ye teslim edebilirlerdi.

Abdullah Öcalan 29 Haziran 1999'da "vatana ihanet" suçundan idama mahkûm edilmiştir. Ekim 2001'de yapılan Anayasa değişiklikleriyle Türk Ceza Kanunundan "ölüm cezasının" kaldırılması sonucu ömür boyu hapis ile cezalandırılmıştır.(18)

Açıklanan gerekçeli karar da ölüm cezası şu şekilde yer almıştır:

"Şanlıurfa ili, Halfeti ilçesi, Ömerli köyü, Cilt No: 029/OI, Aile Sıra No: 18, Birey Sıra No: 13'de nüfusa kayıtlı, Ömer ve Uveys'den olma 14.04.1947 Asli, 14.04.1949 Tashih doğumlu Sanık Abdullah ÖCALAN'ın;

Kurduğu silahlı terör örgütü PKK'yı, aldığı kararlar ve verdiği emir ve talimatlarla sevk ve idare ederek, devletin hâkimiyeti altında bulunan topraklardan bir kısmını devlet idaresinden ayırmağa matuf eylemleri gerçekleştirdiği sabit görüldüğünden, eylemine uyan TCK'nun 125. maddesine göre ÖLÜM CEZASI ile Cezalandırılmasına karar verilmiştir" (19)

Öcalan'ın idam cezasının uygulanabilmesi için kararın TBMM tarafından da onaylanması gerekmektedir. Zamanın birçok medya kuruluşunun ve kanaat önderlerinin karşı çıktığı idam hakkında Türkiye'de önemli tartışmalar yaşanmıştır. Koalisyon ortakları DSP ve ANAP idam cezasının kaldırılmasını isterlerken, MHP idam cezasının 'terör suçlarını hariç tutacak şekilde' kaldırılmasını talep etmekteydi. MHP'nin bu tutumu hükümet içinde de anlaşmazlık yaratmıştı.

İdam cezasının kaldırılmasına ilişkin dosya hakkında TBMM'nin vereceği karar, Öcalan'ın idamı konusunu da açıklığa kavuşturacaktı. 1 Ağustos 2002 tarihinde Meclis'in olağanüstü gündemle toplanmasıyla 'idamın kaldırılması oylamaya sunulmuştur'. MHP dışında tüm partilerin idam cezasının kaldırılması yönünde oy kullanması sonucu Türk Ceza Kanunundan idam cezası kaldırılmıştır. Alınan bu karar neticesinde idam cezasına çarptırılmış tüm mahkûmlar gibi Öcalan'ın cezası da ömür boyu hapse çevrilmişti.

İdam cezasının kaldırılmasıyla alakalı tartışmalar zaman zaman alevlenirken 1 Ağustos 2002 tarihinde idamın kaldırılması yönünde oy kullanan milletvekillerinin partilere göre dağılımı şu şekilde olmuştur:

ANAP 73

DSP 72

YTP 52

AKP 46

Saadet 20

Bağımsız 11.

İdam cezasının kaldırılmasını kabul etmeyerek 'hayır oyu' kullanan tek parti de 116 milletvekiliyle MHP olmuştur.

1984-1999 Arası Terör Bilançosu (20)

PKK'nın silahlı terör eylemlerini başlattığı 15 Ağustos 1984 tarihinden 30 Eylül 1999 tarihine kadar geçen dönemde 21.631 terör olayı gerçekleşmişti. Olaylardan 6.742'si saldırı, 8.511'i güvenlik kuvvetleriyle çatışma, 3.473'ü mayın döşeme ve bombalama suretiyle patlama, 411'i gasp, 1.076'sı yol kesme ve adam kaçıırma, 758'i kanunsuz toplantı düzenleme, 660'ı bildiri dağıtma şeklinde gerçekleşti.

Bu olaylarda 4.018'i asker, 1.264'ü GKK (geçici köy korucusu), 254'ü polis olmak üzere toplam 5.536 güvenlik görevlisi şehit oldu. 8.644'ü asker, 1.723'ü GKK, 987'si polis olmak üzere toplam 11.354 güvenlik görevlisi yaralandı. 4.558 vatandaş bu olaylarda hayatlarını kaybetti. 5.853 vatandaş da yaralandı.

Bu olaylara neden olan 18.741 terörist ölü ele geçirildi, 2.133 terörist de güvenlik güçlerine teslim oldu. Güvenlik güçlerinin yapmış oldukları başarılı operasyonlar neticesinde, örgüte ait 23.611 uzun namlulu silah, 5.552 tabanca, 21.276 bomba ve çok miktarda mühimmat ele geçirildi.

C.1999-2002 ARASI DÖNEM

Bölücübaşı Abdullah Öcalan'ın yakalanışı ve ölüm cezasına çarptırılması sonrasında bölücü terör örgütü PKK dağılma sürecine girmiştir. Bu süreçte Türkiye içerisindeki birçok örgüt militanı Irak'ın kuzey bölgesi ve komşu ülkelerdeki kamplara kaydırılmıştır.

Öte yandan Öcalan'ın yakalanması psikolojik savaşta da Türkiye'nin büyük bir üstünlük kurmasına olanak vermiştir. Terörün bitirilmesine yönelik bu olumlu dalga, zamanın koalisyon hükümeti MHP-DSP-ANAP 3'lü koalisyon hükümetinin gösterdikleri siyasi irade ile meyvesini hızlı bir şekilde vermeye başlamıştır. AB'nin, terörle mücadele yönündeki yasaları değiştirerek, PKK'yı dolaylı yollardan rahatlatma çabaları ise MHP'nin çabalarıyla büyük ölçüde engellenmiştir.

Terör örgütünün propaganda araçlarının ve aldıkları ekonomik desteklerin birer birer deşifre olduğu bu dönemde örgütün önemli isimleri de yakalanarak Türk adaletine teslim edilmiştir. Medyada terörün bittiğine dair oluşan hava tüm Türkiye'yi sarmaya başlamıştır. Bu durum 'PKK'nın çöküş sürecini' oluşturduğu için, örgüt yeni bir strateji belirleme ihtiyacını duymuştur.

PKK'nın bu yeni stratejisinde, "Kürt kültürel kimliği"ne yapılan vurgu, örgütün siyasallaşma çabalarının en önemli ayağını oluşturmaktadır. Etnik kimliğin böylelikle ön plana çıkarılmasıyla birlikte, Kürtlerin kendilerine özgü ortak bir geçmişe ve ortak bir dile sahip oldukları yönündeki savların Kürtçü yayın ve

faaliyetlerde sık sık dile getirildiği görülmektedir. Etnisiteye dayalı bir tür mikro milliyetçilik çerçevesinde ele alınması gereken bu tür savlar, bilimsel temellere dayanmaktan ziyade, hem kökensele hem de kültürel açıdan Kürtler ile Türkler arasında bir ayrıştırmayı amaçlamakta, böylelikle de terör örgütünün eylem ve iddialarına haklılık kazandıracak yapay bir zemin oluşturmaktadır. Bu bağlamda, Kürt kimliğine ilişkin araştırma ve çalışmalarda ortaya konulan tezlerin PKK'nın uygulamaya koyduğu yeni strateji ile nasıl paralellik içinde bulunduğunu ve hatta örtüştüğünü görmek açısından, öncelikle Kürt tarihi ile ilgili savlar incelenecek, ardından Kürt dili hakkında ortaya atılan iddialar ele alınacaktır. (21)

Bölücü terör örgütünün bu stratejisi AB'nin tüm desteğine rağmen bir türlü hayata geçirilememiştir. AB'nin özellikle etnik farklılıkları ön plana çıkaran ve terörle mücadelede güvenlik güçlerinin elini kolunu bağlayan paketleri meclisten geçirme girişimleri çoğu zaman başarısızlıkla sonuçlanmıştır. Aynı zamanda Kürtçe kursların açılması, Kürtçenin yaygınlaştırılması, Kürtçe televizyonun kurulması gibi Kürt dilini yaygınlaştırma çabaları bu dönemde başarısızlıkla sonuçlanmıştır. Hiç şüphe yok ki bu durumun oluşmasında MHP'nin çok büyük katkısı vardır.

Terör örgütü yandaşı STK ve kendilerini aydın olarak nitelendiren bazı grupların da Öcalan'ın yakalanma sürecini farklı bir şekilde yorumladıkları bilinmektedir. Hatta bazı medya organlarında, 1980 öncesindeki buhranlı yıllara vurgu yapılarak, MHP ve yöneticileri için 'faşist' yaftalaması yapıp, terör örgütünden 'halk hareketi' olarak bahsettikleri görülmüştür. Bu süreçlerde PKK mensupları ile bazı aydınların MHP hakkında ortak noktada buluşmaları ise oldukça dikkat çekicidir.

Sonuç

3 Kasım 2002 genel seçimlerinden sonra iktidara gelen AKP hükümeti, neredeyse sıfır terörle yönetimi devralmıştır. Fakat bölücü teröre karşı verilen bu mücadelenin bu dönemde geri plana itilmesi, AB'ye uyum adı altında değiştirilen yasalar, PKK'nın değişen stratejisiyle paralellik göstermiştir. Eskiden örgütün propagandasını yapan STK vb. kuruluşların sayısı bir elin parmaklarını geçmezken, uyum yasaları çerçevesinde bu gibi yapılanmalar yüzlerle ifade edilir hale gelmiştir.

PKK'nın değişen tezleri ve stratejileriyle uyumlu olarak gelişen süreçlerde siyasallaşma da büyük önem teşkil etmekteydi. Bu kapsamda PKK yandaşı eski DEP milletvekilleri Leyla Zana ve arkadaşlarının, AB'nin yaptığı baskılarla serbest bırakılması sağlanmıştır. Ardından gelen süreçte kurulan DTP (Demokratik Toplum Partisi) ise PKK'nın tüm tezlerini meşrulaştırma çabasında olan ana merkez haline gelmiştir.

Terörle mücadelede en önemli olgu hiç şüphesiz 'Siyasi İrade'dir. Çünkü Türkiye'nin askeri mücadele yöntemleri azami gücüne erişmiş ve çağın gerektirdiği teknolojik imkânlar çerçevesinde donatılmıştır. Hem bölgesinde, hem de dünyada, bilhassa kara kuvvetlerinin gücü bakımından sayılı kuvvetler

arasında yer alan Türk Silahlı Kuvvetleri'nin potansiyeli iyi kavranılabilmelidir. Bu potansiyelin siyasi hükümetler tarafından desteklenmesi de hiç şüphesiz çok önemlidir. Salt askeri müdahale ile terörün bitirilmesi mümkün görünmemektedir. Çünkü PKK, dağda bir terörist kalmasa dahi, varlığını sürdürecektir. Bu şartların oluşmasına zemin hazırlayan yapılanmaları en ince ayrıntısına kadar tespit edecek ve bununla mücadele edecek olan güç ise terörü bitirmeyi hedefleyen siyasi iradedir. 2002 yılından sonraki dönem bu bağlamda incelendiğinde, terörle mücadele noktasında önemli bir siyasi zafiyet göze çarpmaktadır.

PKK terörünü 2002 yılından itibaren ele alacak olursak; özellikle sivil toplum örgütleri kanalıyla ve siyasi söylemlerle başlatılan bölücü örgüt propagandasının, içinde bulunduğumuz 2009 yılında had safhaya ulaştığını görebilmekteyiz. Her gün verdiğimiz şehitler, ancak 13 şehit aynı anda verildiği zamanlarda ülke gündemine taşınmış ve sınır ötesi hareket konuşulmaya başlanmıştır. Kısacası, terör ne zaman Türkiye'ye büyük kayıplar verdirmişse o zaman konuşulmaya başlanmış, gündem maddesi olabilmıştır. Bunun dışında yapılan bölücülük faaliyetleri ise sivrisinek ısırtıkları gibi geçici bir etkiye sebep olmuştur. Hâlbuki bu ısırtıklar, dikkat edilmemesi durumunda insanda sıtmaya kadar birçok hastalığa yol açabilmektedir. Bu ciddi tıbbi meseleyi ufak bir benzetme yoluyla Türkiye'ye uyarladığımız zaman aynı sonuçları alabilmekteyiz. Bu yüzdendir ki ufak çaplı terör kayıpları geri plana atıldıkça büyümüş, Türkiye'nin her köşesini esir alan bir hastalık haline gelmiştir. Bu durum 20 yılı aşkın süredir böyle süregelmiş ve teröre karşı gösterilmesi gereken siyasi irade yoksunluğu bu durumun devam edeceğinin de sinyallerini vermiştir.

Günümüze baktığımızda Türkiye'nin eli kolu bağlanmış, hantal bir yönetim mekanizmasına sahip olduğu görülecektir. Bu hantal yapının terörle mücadele noktasındaki bürokratik karmaşası da aşılması gereken bir problemdir. Genelkurmay Başkanının Başbakanı mı yoksa Cumhurbaşkanı mı bağlı olup olmadığı tartışmalarının gündem belirlediği ülkemizde bu bürokratik hantallık bir türlü aşılamamaktadır. Tüm bunların sonucunda da terörle mücadelede gösterilmesi gereken tavır, garip bürokratik karmaşalar arasında geri planda kalmaktadır. Son yıllarda bir takım kamuoyu oluşturucular tarafından Genelkurmay Başkanının nereye bağlı olduğu tartışmasının ana gündem maddesi haline getirilmesi de bunun göstergesidir.

Terörü bitirecek siyasi irade ne zamanki aşağıda sıralanan maddeleri gerçekleştirecektir, işte o zaman bu ülkede terörün şiddeti en asgariye indirilecektir. Bu noktadan hareketle en kısa zamanda aşağıdaki maddeler bir an önce uygulanmalıdır:

- PKK'yı terör örgütü kabul etmeyen ülkeler Birleşmiş Milletler nezdinde protesto edilmelidir,
- PKK'yı siyasi, maddi, manevi destek veren her kişi, kurum, kuruluş ve topluluğa karşı hukuki çerçevede yaptırıma gidilmelidir,

- Terörle Mücadele Yasası'nda, CMUK'ta, Türk Ceza Yasası'nda yapılan değişiklikler, Türkiye'nin terörle mücadelede güç kaybetmesine yol açmıştır. Yapılan bu değişiklikler AB çıkarında değil, Türkiye'nin çıkarında iyileştirilmeli ve yasal boşluklar bir an önce giderilmelidir,
- PKK'nın en önemli hayat kaynaklarını sağladığı, Irak'ın kuzeyinde bulunan kamplarına sınır ötesi askeri bir operasyon acilen yapılmalıdır,
- Eğitim müfredatı çerçevesinde tüm okullarımızda terörün adı konmalı ve geleceğimizin lider kadroları olacak ve özellikle üniversite okuyan gençlerimiz bilinçlendirilmelidir, gerekirse terörü anlatan ve Türkiye'deki terörizm faaliyetleri tanımlayan dersler zorunlu olarak okutulmalıdır,
- Türkiye'ye gelip PKK'nın sözcülüğünü yapan bir takım yabancı diplomatlara kesinlikle sınırdışı cezası getirilmeli ve Türkiye'nin terör konusundaki hassasiyeti açıkça ortaya konmalıdır,
- Terörle mücadele edilmesi için Türk Silahlı Kuvvetlerine tam yetki verilmelidir, kaldırılmaya çalışılan koruculuk sistemi ve askeri istihbarat terörle mücadele kapsamında yeniden yapılandırılmalıdır,
- PKK'ya destek veren tüm sivil toplum örgütleri, sözde aydınlar, kuruluşlar, kişiler en kısa zamanda yargıya intikal ettirilmeli ve gereken demokratik tepki en sert biçimde verilmelidir,
- PKK'nın özellikle Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgelerinde yaptığı görsel ve yazılı yayınlara son verilmesi için gerekli düzenlemeler acilen yapılmalı; başta ROJ TV ve Özgür Gündem gazetesi olmak üzere bu kuruluşların tüm yönetici ve çalışanları Türk Adaletine teslim edilmelidir,
- PKK'nın siyasi yapılanması olarak hareket eden ve seçimlere katılıp milletvekilliği ve belediye başkanlığı gibi sıfatları alanlar hakkında terörle mücadelenin gereği olarak yasal yaptırımlar hayata geçirilmelidir.

Yukarıda genel manada değerlendirdiğimiz konular Türkiye'de PKK terörünün bitmesi için gerekli olan en önemli hususlardır. Bu maddelerin çok daha geniş bir şekilde ele alınıp, genişletilmesi Türkiye'nin terörle mücadelede göstereceği siyasi irade ile mümkün olacaktır.

2002 yılında tüm unsurlarıyla bitme noktasına gelen PKK terörünün, bugünkü durumda 1990'lı yılların başındaki gücüne ulaşması çok tehlikeli bir durumdur. 1990'lı yılların başından itibaren çok yoğun bir biçimde şehit vermemize sebep olan bu bölücü örgüt, bugün kuruluş amaçlarından biri olan "siyasallaşmaya" da ulaşmış bulunmaktadır. İşte bu gerçeğin farkında olarak, siyasi iradenin en kısa zamanda terörü bitirmek için ortaya konması gerekmektedir.

Yıllardır dindar-laik kavramları arasında kısır bir tartışmaya mecbur bırakılan Türk Milleti, bu durumdan

bir an öce kurtulmalıdır. Sandıkta verilen oyla bitirilmeyeceği çok net olarak karşımızda duran PKK terörü, yukarıdaki maddelere işlerlik kazandırılması durumunda büyük bir çöküş sürecine girecektir. İşte bu süreçte ve sürecin sonucunda gösterilmesi gereken en önemli tavır, terörle mücadelede siyasi iradenin tecelli etmesidir. Ne zaman ki Türkiye'de Milli Devlet anlayışı herkes tarafından kabul edilecektir, işte o gün Türkiye hem içte hem de dışta gerçek bir bağımsızlığa ve güce ulaşacaktır.

MEHMET ÖZMEN... DİPNOTLAR

- (1)ŞEHİRLİ, Atila, Türkiye'de Bölücü Terör Hareketleri, Burak yay, İstanbul, Nisan, 2000, s.270
- (2)ÇEŞME, Ahmet, 'Kansız Mücadelenin Kanlı Yüzü/ Psikolojik Harekat ve PKK', IQ Yayınları, İstanbul, 2005, sy.140
- (3)ÇEŞME, a.g.e. s.144
- (4) ÖZCAN, Nihat, Ali, Terör ve Ekonomi, ASAM Yayınları, Ankara, 2000, s.300.
- (5) ŞENOCAK, Hasan Emre, "Avrupa Terör Örgütleri ve Ülke Politikalarına Yansımaları" Platin Yayınları, Ankara, 2006, s.152
- (6) ÇEŞME a.g.e. s.145
- (7) ERDOĞAN, Davut, 'Terörle Mücadelede Halkla İlişkiler ve Propagandanın Yeri ve Önemi', TODAİ, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara, 1998, s.24-25
- (8)ŞENEL Adnan, 'Çılgınlıktan Sağduyuya: İtirafçılar Anlatıyor', Ankara: Daily News Matbaası, 1987 sayfa: 165
- (9) KİRİŞÇİ, Kemal "Türkiye ve Kuzey Irak'taki Kürt Güvenlik Bölgesi", Avrasya Dosyası, Cilt 3, No.1
- (10) Hamza Keleş, Nuh Mete Yüksel ve Talat Şalk, Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 26/04/1999 gün ve 1998/98 Esas No'ku iddianamesi 2.bölüm sy: 44
- (11) Hamza Keleş ve diğerleri, sy: 44
- (12) ÖZKAN, Tuncay, 'Abdullah Öcalan Ne Olacak ?', Alfa Kitap, İstanbul, 2005, sy.59
- (13) ÇEŞME, a.g.e. s.159
- (14) PİRİM, Oktay ve ÖRTÜLÜ, Süha, 'Ömerli Köyünden İmralı'ya PKK'nın 20 Yıllık Öyküsü', Boyut Kitapları, İstanbul, 1999, s.80
- (15) ÖZKAN, Tuncay, 'Operasyon', Doğan Kitapçılık, İstanbul, 2000, sy.69
- (16) ÇEŞME, a.g.e. s.159
- (17) Ankara 2 Nolu Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin 1999/21 Esas No, 1999/73 Karar No'lu Sanık Abdullah Öcalan Davası Gerekçeli Kararı
- (18) ŞENOCAK, a.g.e. s.170
- (19) Ankara 2 Nolu Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin 1999/21 Esas No, 1999/73 Karar No'lu Sanık Abdullah Öcalan Davası Gerekçeli Kararı
- (20) EGM, Temuh Daire Başkanlığının Verileri
- (21) DOĞAN, Dr. Gürkan, "Stretejik Müttefikten Uluslar arası Terörizme", IQ Yayınları, İstanbul, 2007, s. 171-172

KAYNAKÇA

Kitaplar

ÇEŞME, Ahmet, 'Kansız Mücadelenin Kanlı Yüzü/ Psikolojik Harekat ve PKK', IQ Yayınları, İstanbul, 2005

DOĞAN, Dr. Gürkan, "Stretejik Müttefikten Uluslar arası Terörizme", IQ Yayınları, İstanbul, 2007

EGM, Temuh Daire Başkanlığının Verileri

ERDOĞAN, Davut, 'Terörle Mücadelede Halkla İlişkiler ve Propagandanın Yeri ve Önemi',

ÖZCAN, Nihat, Ali, Terör ve Ekonomi, ASAM Yayınları, Ankara, 2000

ÖZKAN, Tuncay, 'Abdullah Öcalan Ne Olacak?', Alfa Kitap, İstanbul, 2005

ÖZKAN, Tuncay, 'Operasyon', Doğan Kitapçılık, İstanbul, 2000

PİRİM, Oktay ve ÖRTÜLÜ, Süha, 'Ömerli Köyünden İmralı'ya PKK'nın 20 Yıllık Öyküsü', Boyut Kitapları, İstanbul, 1999

ŞEHİRLİ, Atila, Türkiye'de Bölücü Terör Hareketleri, Burak yay, İstanbul, Nisan, 2000,

ŞENEL, Adnan, 'Çılgınlıktan Sağduyuya: İtirafçılar Anlatıyor', Ankara: Daily News Matbaası, 1987

ŞENOCAK, Hasan Emre, "Avrupa Terör Örgütleri ve Ülke Politikalarına Yansımaları" Platin Yayınları, Ankara, 2006,

TODAI, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara, 1998

Belgeler

Ankara 2 Nolu Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin 1999/21 Esas No, 1999/73 Karar No'lu Sanık Abdullah Öcalan Davası Gerekçeli Kararı

Hamza Keleş, Nuh Mete Yüksel ve Talat Şalk, Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 26/04/1999 gün ve 1998/98 Esas No'ku iddianamesi 2.bölüm